mindst, såfremt en række sammenfaldende forhold rejser begrundet tvivl med hensyn til rigtigheden af de ændrede tal.

2. Når Kommissionen afslår at lade EUGFL finansiere visse udgifter med den begrundelse, at de er forårsaget af tilsidesættelse af fællesskabsbestemmelserne, som må tilregnes en medlemsstat, påhviler det denne medlemsstat at godtgøre, at betingelserne for at opnå den nægtede finansiering er opfyldt. Den samme bevisbyrde påhviler den medlemsstat, med hensyn til hvilken Kommissionen på grundlag af overbevisende resultater af en stikprøvekontrol har fundet, at staten ikke har opfyldt sin forpligtelse til at foretage en passende kontrol af kvaliteten af den tobak, den har opkøbt.

RETSMØDERAPPORT
i sag C-385/89 *

I — Retlig baggrund

1. Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT 1970 I, s. 196) bestemmer, at Fællesskabet, nærmere bestemt Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (herefter benævnt »EUGFL«), Garantisektionen, direkte finansierer restitutioner ved udførsel til tredjelande og interventioner til regulering af landbrugsmarkederne, henholdsvis ydet og foretaget efter Fællesskabets regler inden for rammerne af de fælles markedsordninger for landbruget.

I henhold til artikel 4 i forordning nr. 729/70 stiller Kommissionen de nødvendige midler til rådighed for medlemsstaterne, for at de udpegede kontorer og organer kan foretage betaling af restitutioner og interventioner i overensstemmelse med Fællesskabets regler og de nationale lovgivninger. Ifølge forordningens artikel 5, stk. 2, litra b), afslutter Kommissionen efter høring af Fondskomitéen inden udløbet af det følgende år regnskaberne for de kontorer og organer i medlemsstaterne, der inden for rammerne af de fælles markedsordninger for landbruget er bemyndiget til at betale restitutionerne ved udførsel til tredjelande og interventionerne til regulering af landbrugsmarkederne; dette sker på grundlag af deres årsregnskaber og de for regnskabsafslutningen nødvendige bilag. I artikel 9 i forordning nr. 729/70 hedder det, at medlemsstaterne stiller alle oplysninger, der er nødvendige for fondens funktion, til rådighed for Kommissionen. Endvidere har Kommissionens tjenestemænd ret til at foretage undersøgelser på stedet, og her har de adgang til de bøger og alt øvrigt materiale, som vedrører de af EUGFL finansierede udgifter.

* Processprog: græsk.

2. I henhold til artikel 8, litra a), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1723/72 af 26. juli 1972 om regnskabsafslutning for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen (EFT Specialudgave, Anden Serie, III, s. 110), omfatter beslutningen om regnskabsafslutningen fastlæggelsen af de udgifter, som hver medlemsstat har afholdt i løbet af det pågældende regnskabsår, og som er anerkendt som påhvilende EUGFL, Garantisektionen.

II — Faktiske omstændigheder

3. Ved beslutning 89/627/EØF af 15. november 1989 afsluttede Kommissionen medlemsstaternes regnskaber over de udgifter for regnskabsåret 1987, der er finansieret gennem EUGFL, Garantisektionen (EFT L 359, s. 23), og fastsatte de udgifter, der anerkendtes som påhvilende EUGFL.

4. På grundlag af sine egne undersøgelser fandt Kommissionen bl.a., at en del af de udgifter, som Den Hellenske Republik havde anmeldt, ikke opfyldte fællesskabsbestemmelsernes betingelser og derfor ikke kunne finansieres af EUGFL, Garantisektionen. Det fremgår af bilaget til beslutning 89/627, at de udgifter, der skulle afholdes af Den Hellenske Republik, androg 4 015 480 761 DR. I beslutningen hedder det ligeledes, at medlemsstaterne har fået detaljeret meddelelse om korrektionerne og har kunnet tilkendegive deres opfattelse i den forbindelse.

5. Ved beslutning 90/213/EØF af 19. april 1990 (EFT L 113, s. 32) ændrede Kommissionen beslutning 89/627, bl.a. med hensyn til fastsættelsen af de udgifter, der skulle afholdes af Den Hellenske Republik: Kommissionen anerkendte, at der forelå en bogføringsfejl, og beløbet blev nedsat til 2 323 949 293 DR.

6. Det fremgår af sagen, at ifølge Kommissionen var de transaktioner, der havde medført de udgifter, der ikke var anerkendt, ikke i overensstemmelse med gældende fællesskabsret. Under de møder mellem parterne, der blev afholdt forud for beslutningen om afslutning af regnskaberne, havde Kommissionen over for Den Hellenske Republik nærmere redegjort for, hvorfor hver enkelt af de nævnte transaktioner efter dens opfattelse ikke var forskriftsmæssig. Begrundelserne blev gengivet i den sammenfattende rapport om resultaterne af kontrolundersøgelserne i forbindelse med afslutningen af EUGFL-regnskaberne for regnskabsåret 1987 (herefter benævnt »den sammenfattende rapport«), som blev tilstillet Den Hellenske Republik.

7. I den foreliggende sag er der nedlagt påstand om annullation af beslutning 89/627 i sin helhed, dels på grund af tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og tilsidesættelse af traktaten eller dennes gennemførelsesbestemmelser som følge af de forbehold, Kommissionen har taget i betragtningerne til beslutningen, dels på grund af, at Grækenland vilkårligt og fejlagtigt er blevet pålagt at afholde udgifter på i alt 4 015 480 761 DR i stedet for 2 323 949 293 DR (idet der her ses bort fra de konkrete indsigelser vedrørende sidstnævnte beløb). Endvidere er der nedlagt påstand om delvis annullation af beslutningen, for så vidt som Kommissionen har afvist at lade EUGFL afholde følgende udgifter:

— 213 801 319 DR til restitutioner ved udførsel af 6 400 tons gryn af hvede (punkt 4.1.4.1 i den sammenfattende rapport)

— 367 402 940 DR til forvaltningen af markedet for foder (punkt 4.1.4.2 i den sammenfattende rapport)

— 258 108 000 DR til dækning af medansvarsafgiften for korn [høståret 1986/1987, punkt 4.2.2.2.3, 1) i den sammenfattende rapport]

— 1 391 025 367 DR til oplagring af tobak (punkt 4.9.1 i den sammenfattende rapport).

III — Retsforhandlinger

8. Den Hellenske Republiks stævning er registreret på Domstolens Justitskontor den 29. december 1989.

9. Ved særskilt dokument, registreret på Domstolens Justitskontor samme dag, har Den Hellenske Republik i henhold til traktatens artikel 185 og artikel 83 ff. i Domstolens procesreglement begæret gennemførelsen af den anfægtede beslutning udsat. Ved kendelse af 23. februar 1990 (sag C-385/89 R, Sml. I, s. 561) bestemte Domstolens præsident, at det var ufornødent at tage stilling til sagen, og udsatte afgørelsen om sagens omkostninger.

10. På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisoptagelse. Domstolen har stillet parterne en række spørgsmål, som er blevet besvaret inden for de fastsatte frister.

11. Sagsøgeren, *Den Hellenske Republik*, har nedlagt følgende påstande:

»1) Kommissionens beslutning 89/627/EØF af 15. november 1989 om afslutning af medlemsstaternes regnskaber over de udgifter for regnskabsåret 1987, der er finansieret gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, annulleres i det i stævningen angivne omfang.

2) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.«

12. Sagsøgte, *Kommissionen*, har nedlagt følgende påstande:

»1) Frifindelse for Den Hellenske Republiks påstand om annullation af Kommissionens beslutning 89/627/EØF af 15. november 1989.

2) Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med behandlingen af begæringen om udsættelse af gennemførelsen af beslutningen.«

13. I replikken har Den Hellenske Republik frafaldet anbringendet om, at den vilkårligt og fejlagtigt er blevet pålagt at afholde en udgift på i alt 4 015 480 761 DR, idet der i henhold til beslutning 90/213 er foretaget en korrektion som følge af en af Kommissionen anerkendt bogføringsfejl.

Som svar på et af Domstolens spørgsmål har Den Hellenske Republik endvidere frafaldet det generelle anbringende vedrørende de forbehold, Kommissionen har taget i betragtningerne til beslutningen, eftersom Domstolen allerede forkastede et tilsvarende anbringende i domme af 10. juli 1990 (sag C-259/87, C-334/87 og C-335/87, Grækenland mod Kommissionen, Sml. I, s. 2845, 2849 og 2875), som vedrørte afslutningen af regnskaberne for henholdsvis 1983, 1984 og 1985.

I samme svar frafaldt Den Hellenske Republik endelig anbringendet om, at Kommissionen ikke havde anerkendt en udgift på 367 402 940 DR til forvaltningen af markedet for foder som påhvilende EUGFL. Dette skete på grundlag af Domstolens dom af 19. marts 1991 (sag C-32/89, Grækenland mod Kommissionen, Sml. I, s. 1321), som vedrørte afslutningen af regnskaberne for 1986, og hvor Domstolen forkastede et tilsvarende anbringende.

De anbringender, som Den Hellenske Republik har meddelt at den ikke længere opretholder til støtte for søgsmålet, er ikke omtalt i det følgende.

IV — Parternes anbringender og argumenter

A — *Udgifterne til restitutioner ved udførsel af 6 400 tons gryn af hård hvede (punkt 4.1.4.1 i den sammenfattende rapport)*

14. *Den Hellenske Republik* har nedlagt påstand om annullation af beslutningen på dette punkt, idet der efter dens opfattelse foreligger en faktisk vildfarelse.

15. Ved afslutningen af regnskaberne for 1986 havde Kommissionen afvist, at det påhvilede EUGFL at afholde de udgifter, Den Hellenske Republik havde anmeldt vedrørende restitutioner ved udførsel af 40 000 tons gryn af hvede.

Afvisningen skyldtes, at Kommissionen havde fastslået, at Den Hellenske Republik havde grebet ind på markedet for korn gennem KYDEP (»Centralkontoret for Forvaltningen af Hjemmemarkedet«), som for statens regning havde forpligtet sig til at afsætte de kornlagre, KYDEP lå inde med, i henhold til fire programkontrakter. En af de pågældende kontrakter vedrørte 40 000 tons gryn. Selv om Den Hellenske Republik havde benægtet eksistensen af den pågældende kontrakt, fastslog Domstolen i dommen i ovennævnte sag C-32/89, Grækenland mod Kommissionen, at Kommissionen ikke havde handlet forkert ved at lægge til grund, at den pågældende programkontrakt faktisk eksisterede, og at de græske myndigheder i strid med fællesskabsretten havde grebet ind i KYDEP's vilkår for opkøb og salg af korn derved, at myndighederne kontrollerede de transaktioner, KYDEP havde foretaget, og udlignede KYDEP's underskud over statsbudgettet.

Eftersom kun 33 600 tons af de nævnte 40 000 tons gryn var taget i betragtning med henblik på korrektionerne for 1986, foretog Kommissionen en korrektion med hensyn til den resterende mængde på 6 400 tons i regnskabsåret 1987; korrektionen androg 213 801 319 DR.

16. Den Hellenske Republik bestrider ikke de nævnte tal, men har anført, at Kommissionens beslutning på det punkt er behæftet med en faktisk vildfarelse, idet den nævnte programkontrakt vedrørende gryn faktisk aldrig er blevet ført ud i livet.

I lyset af ovennævnte sag C-32/89 er det under alle omstændigheder upassende, og det foregriber afgørelsen til skade for Den Hellenske Republik, at ovennævnte beløb er fastholdt i den anfægtede beslutning.

Til Kommissionens bemærkning om, at det ikke er tilstrækkeligt blot at meddele, at programkontrakten vedrørende grynene ikke er gennemført, når der ikke foreligger konkrete omstændigheder, der modbeviser Kommissionens anbringender, har Den Hellenske Republik anført dels, at den ikke kan fremføre bevismidler, der ikke eksisterer, og dels, at når Kommissionen ikke kan acceptere den af Den Hellenske Republik givne udtrykkelige forsikring om, at den pågældende kontrakt ikke er blevet gennemført, må bevisbyrden påhvile Kommissionen.

B — *Opkrævning af medansvarsafgiften for korn [høståret 1986/1987; punkt 4.2.2.2.3, 1) i den sammenfattende rapport]*

17. Ved artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn (EFT L 281, s. 1), som ændret ved forordning (EØF) nr. 1579/86 af 23. maj 1986 (EFT L 139, s. 29), indførtes der med virkning fra den 1. juli 1986 en medansvarsafgift (5,38 ECU pr. ton, svarende til 628 DR pr. ton, for høståret 1986/1987); afgiften opkræves på korn, der produceres i Fællesskabet, og som undergår en første forarbejdning, er genstand for interventionsopkøb eller eksporteres i form af kerner.

Medansvarsafgiften, hvis formål er at forhindre overproduktion, er en indtægt, der skal indbetales til EUGFL. Problemet er alene at kontrollere, om medlemsstaternes oplysninger om de opkrævede afgifter er korrekte.

18. Ifølge Kommissionen kan metoder, som alene er baseret på medlemsstaternes årsregnskaber, og som anvendes ved beregningen af de af medlemsstaternes udgifter, der finansieres af EUGFL (hvor det er muligt at fastlægge modtagernes identitet og følgelig kontrollere de konkrete betingelser for, at udgiften overtages), ikke anvendes ved beregningen af EUGFL's indtægter. Dette skyldes, at for medansvarsafgiftens vedkommende fremgår det af regnskaberne i medlemsstaternes interventionsorganer kun, hvilke erhvervsdrivende der faktisk har indbetalt afgiften, mens der ikke er oplysninger om de mængder korn, der er fritaget for afgiften, og heller ikke om, hvorvidt en sådan fritagelse er retmæssig. Der kræves derfor en beregningsmetode, der også bygger på statistiske oplysninger, som efter et krydscheck kan give en fuldstændig og pålidelig vurdering af, i hvilket omfang afgiften faktisk er opkrævet i hver enkelt medlemsstat. Denne metode, som er udarbejdet af EUGFL's tjenestegrene og fremsendt til medlemsstaterne, bygger på statistiske oplysninger, der fremsendes på medlemsstaternes ansvar og offentliggøres af Eurostat, og omfatter »den afgiftspligtige mængde« (som i det væsentlige fremgår af de statistiske oplysninger, medlemsstaterne har givet som led i deres forvaltning af markedet for korn) og »den afgiftsfrie mængde«. Da den mængde, for hvilken afgiften er opkrævet, pr. definition er

kendt, kan man ved en simpel matematisk beregning fastlægge den samlede mængde, for hvilken der ikke er opkrævet afgift, og dermed den finansielle korrektion.

19. *Den Hellenske Republik* har ikke gjort indsigelser mod metoden som sådan, men anser sig for urigtigt behandlet ved de konkrete resultater, man er nået frem til ved at anvende den i det foreliggende tilfælde.

En af de statistiske oplysninger, som indgår i beregningen af den »afgiftspligtige mængde«, er det samlede indenlandske forbrug. Efter at de græske myndigheder et år efter udløbet af høståret 1986/1987 havde meddelt Eurostat et tal på 5 141 000 tons, meddelte de ved telex af 17. april 1989, at en nærmere kontrol havde vist, at det samlede indenlandske forbrug var 4 489 000 tons (dvs. 652 000 tons mindre end det tal, Kommissionen havde lagt til grund); såfremt ovennævnte beregningsmetode anvendes på disse to tal, og der tages hensyn til den mellem parterne aftalte forhøjelse på 299 000 tons af den afgiftsfrie mængde, giver det to forskellige resultater med hensyn til den ikke opkrævede afgift, nemlig hhv. 411 000 tons (svarende til en finansiel korrektion på 258 108 000 DR) ifølge Kommissionens tal, og 0 tons (svarende til 151 348 000 DR) ifølge Den Hellenske Republiks tal. Det korrigerede tal blev i øvrigt offentliggjort af Eurostat den 6. december 1989, dvs. efter at den anfægtede beslutning var udstedt (15.11.1989).

20. *Kommissionen* har afvist at tage dette nye tal i betragtning, idet den har anført, at det tal, der meddeltes Eurostat i 1988, må betragtes som definitivt, og det af en række grunde.

For det første kan man vanskeligt forestille sig, at det oprindelige tal kan have ændret sig så meget som 13% to år efter udløbet af høståret; for det andet har man ikke før været ude for lignende ændringer med hensyn til tidligere høstår; for det tredje er det første Eurostat-tal næsten identisk med det tal, de græske myndigheder meddelte Kommissionens Direktorat for Korn som led i den foreløbige årsopgørelse (5 263 000 tons); for det fjerde har de græske myndigheder ikke fremført nogen konkrete omstændigheder til støtte for, at Eurostats første statistiske oplysninger var fejlagtige; for så vidt endelig angår det forhold, at Eurostat har offentliggjort det korrigerede tal, men først efter udstedelsen af den anfægtede beslutning, har Kommissionen henvist til Domstolens faste praksis, hvorefter lovligheden af en anfægtet retsakt skal bedømmes efter de faktiske og retlige omstændigheder på det tidspunkt, da retsakten blev udstedt. Kommissionen har i den forbindelse henvist til dom af 7. februar 1979 (forenede sager 15/76 og 16/76, Frankrig mod Kommissionen, Sml. s. 321).

21. Heroverfor har *Den Hellenske Republik* anført, at Kommissionen selv har indrømmet, at indsamlingen af statistiske oplysninger på kornområdet ikke er ganske pålidelig, og at der i den foreliggende sag er lagt foreløbige opgørelser af de relevante oplysninger til grund; Kommissionen kan derfor ikke anfægte de oplysninger, de græske myndigheder meddeler efterfølgende på grundlag af en indgående kontrol, og som er et nøjagtigt udtryk for det samlede indenlandske forbrug.

Ifølge den sagsøgende stat kan Kommissionen ikke påberåbe sig den nævnte domstolsafgørelse, idet Den Hellenske Republik allerede den 17. april 1989, dvs. inden

udstedelsen af den anfægtede beslutning, havde tilstillet Kommissionen de korrigerede oplysninger.

Til sidstnævnte bemærkning har *Kommissionen* anført, at meddelelsen fra Den Hellenske Republik af 17. april 1989 ikke indeholdt konkrete og pålidelige oplysninger, som viste rigtigheden af den foretagne ændring.

C — *Udgifterne til oplagring af råtobak (punkt 4.9.1 i den sammenfattende rapport)*

22. *Den Hellenske Republik* har nedlagt påstand om annullation af beslutningen på dette punkt, principalt fordi Kommissionen har taget forhold i betragtning, der ikke har hjemmel i reglerne, subsidiært fordi Kommissionen har foretaget en fejlagtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder.

23. Rådets forordning (EØF) nr. 1467/70 af 20. juli 1970 (EFT 1970 II, s. 432) indeholder visse almindelige regler for intervention inden for råtobaksektoren. Dens artikel 5 bestemmer, at interventionsorganerne kun opkøber tobak, der frembyder de mindstekvalitetskendetegn, der vil være at fastlægge på grundlag af inddelingen i sorter og kvaliteter.

Ifølge artikel 6 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1727/70 af 25. august 1970 (EFT 1970 II, s. 521) opfylder tobakken de i artikel 5 i forordning nr. 1467/70 nævnte kendetegn for minimumskvaliteterne, såfremt den ikke har et eller flere af de i bilag III omhandlede kendetegn.

Artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1883/78 af 2. august 1978 om de almindelige regler for finansiering af interventioner gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen (EFT L 216, s. 1), bestemmer, at når en interventionsforanstaltning medfører opkøb og oplagrinig af produkter, bestemmes det beløb, der skal finansieres ved de årsregnskaber, der opstilles af de udbetalende kontorer eller organer, og i hvilke de forskellige udgifts- og indtægtsfaktorer opføres henholdsvis på debet- og kreditsiden.

24. EUGFL's tjenestegrene var ikke sikker på kvaliteten af den tobak, der var oplagret efter opkøb i Grækenland, og foretog derfor i december 1987 en stikprøvekontrol på stedet på lagrene i Thessaloniki, Kavala og Serres.

Det fremgik af de foretagne undersøgelser, at en betydelig del af den opkøbte tobak, der var kontrolleret, ikke frembød de krævede minimumskvalitetskendetegn. Dette medførte, at EUGFL udelukkede udgifterne vedrørende oplagring af al Burley-tobak fra fællesskabsfinansiering og det samme med hensyn til udgifterne til oplagring af de partier tobak af orientalsk type, der var kontrolleret.

25. *Den Hellenske Republik* har gjort indsigelse mod den måde, hvorpå stikprøverne blev udtaget, og anført, at de partier, som de er udtaget fra, ikke er repræsentative.

Med hensyn til det første punkt har sagsøgeren anført, at når der ikke findes bestemmel-

ser om udtagelse af stikprøver, burde EUGFL have fulgt den almindelige internationale praksis, nemlig at der udtages vandrette lag på ca. 5 cm's tykkelse; i den foreliggende sag er stikprøveudtagningen derimod gennemført på den måde, at der er udtaget enkelte blade. Endvidere blev ingen repræsentant for de græske organer anmodet om at overvære laboratorieundersøgelsen af stikprøverne.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt stikprøveudtagningen er repræsentativ, har sagsøgeren anført, at det var vilkårligt at anvende resultaterne af stikprøveudtagningen, som kun fandt sted i tre byer, på hele Grækenland.

Såfremt kvaliteten ikke havde været god nok, ville køberne bestemt have reageret, hvilket de ikke gjorde.

26. *Den Hellenske Republik* har endvidere anført, at Kommissionens beslutning er behæftet med en retlig vildfarelse, idet Kommissionen har anset de pågældende mængder tobak for faktisk afskrevet som nævnt i artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1883/78 af 2. august 1978 om almindelige regler for finansiering af interventioner gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen (EFT L 216, s. 1).

Desuden har Kommissionen tilsidesat det almindelige princip om forbud mod ugrundet berigelse, idet den i beregningerne med henblik på den finansielle korrektion ikke alene har medregnet udgifterne, men også produktets værdi.

27. For så vidt angår den måde, hvorpå stikprøverne er udtaget, har *Kommissionen* anført, at den er foretaget i overensstemmelse med de videnskabelige oplysninger og de metoder, der anvendes internationalt, hvilket også er fast praksis hos Kommissionens tjenestegrene.

Kontrollen er foretaget i bygninger tilhørende EOK (»Det Nationale Tobakskontor«), der er ansvarligt for forvaltningen, efter aftale med EOK's tjenestemænd, som var til stede ved alle EF's inspektioner, og som ikke på noget tidspunkt fremkom med indsigelser.

For så vidt angår den omstændighed, at der ikke var repræsentanter for de græske organer til stede, da stikprøverne blev undersøgt på selskabet SEITA's laboratorier i Bergerac (Frankrig), har Kommissionen bemærket, at der ikke findes fællesskabsbestemmelser, hvorefter repræsentanter for nationale myndigheder skal være til stede ved de analyser, der foretages af uafhængige laboratorier, og at dette tværtimod kunne bringe analysernes objektivitet i fare.

28. For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt stikprøveudtagningen var repræsentativ, har *Kommissionen* anført, at de tre byer Thessaloniki, Kavala og Serres er langt de vigtigste produktionscentre for tobak i Grækenland.

Med hensyn til købernes (manglende) reaktion har Kommissionen påpeget, at man umuligt kan forestille sig, at de ikke ville købe de omtvistede lagre, eftersom den pris, de blev udbudt til, kun udgjorde 3% af markedsprisen. I øvrigt havde den usædvanligt lave pris været en af grundene til, at Fælles-

skabet lod foretage en inspektion i Grækenland.

29. Ifølge *Kommissionen* er det uden enhver juridisk relevans, når sagsøgeren hævder, at der er taget for høje beløb i betragtning, fordi den pågældende tobak reelt var afskrevet som tabt. Fradraget er foretaget i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning nr. 1883/78.

30. Ifølge Kommissionen er det også ganske urigtigt, når sagsøgeren hævder, at Kommissionen i medfør af artikel 4 i forordning nr. 1883/78 ikke alene har taget de allerede afholdte udgifter i betragtning, men også produktets værdi.

Kommissionen har således understreget, at oversigterne over beregningerne også omfatter nedgangen i mængder og værdi, såvel ved køb som ved salg af de pågældende partier tobak, dvs. at der også er taget hensyn til den tobak, der er indgået på eller udgået af lagrene. Følgelig er værdien af de mængder tobak, der ikke antages at opfylde betingelserne i forordning nr. 1727/70, ikke reelt lagt til grund.

V — Svar på Domstolens spørgsmål

A — *Spørgsmål til Den Hellenske Republik*

1. a) *Første spørgsmål*

»I lyset af Domstolens domme af 10. juli 1990 (sagerne C-259/87, C-334/87 og C-335/87, Grækenland mod Kommissionen), af 12. juli 1990 (sag C-35/88, Kommissionen mod Grækenland) og af 19. marts 1991 (sag C-32/89, Grækenland mod Kommissionen) anmodes Den Hellenske Republik om nøjagtigt at oplyse Domstolen om, hvilke anbringender og argumenter den opretholder.«

b) *Svar*

Den Hellenske Republik har meddelt, at den kun opretholder anbringenderne vedrørende

— udgifterne til restitutioner ved udførsel af 6 400 tons gryn af hård hvede

— opkrævningen af medansvarsafgiften for korn

— udgifterne til oplagring af råtobak.

2. a) *Andet spørgsmål*

»Den Hellenske Republik anmodes om nærmere at angive de omstændigheder, der medførte, at den i 1989 ændrede tallet vedrørende det samlede indenlandske forbrug af korn (høståret 1986/1987) i forhold til det tal, den havde meddelt Eurostat i 1988.«

b) *Svar*

»Såvel i stævningen som i replikken har de græske myndigheder anført, at de statistiske

oplysninger, Kommissionen havde lagt til grund ved beregningen af de mængder korn, der er omfattet af medansvarsafgiften, var foreløbige og var baseret på et skøn vedrørende den kommende høst. Dette skøn er baseret på, hvad der forventes produceret, og bygger naturligvis på et gennemsnitligt bruttoudbytte, der tager hensyn til de varierende klimatiske forhold. Det tidspunkt, hvor skønnet udarbejdes, er også afgørende for, hvor tæt det er på den faktiske produktion. Jo nærmere på høsten skønnet foretages, desto mere pålideligt må det antages at være. Endvidere stod de hellenske myndigheder over for et problem med hensyn til oplysningernes nøjagtighed på grund af atomuheldet i Tchernobyl. På grund af uheldet forbød Kommissionen som bekendt markedsføringen af korn, der var radioaktivt. De pågældende produkter var oplagret i over to år hos producenter og grossister. Også af den grund var det vanskeligt nøjagtigt at fastlægge de mængder, for hvilke der skulle opkræves afgift.«

B — *Spørgsmål til Den Hellenske Republik og Kommissionen*

3. *Tredje spørgsmål*

»Parterne anmodes om at kontrollere deres respektive beregninger af medansvarsafgiften for korn. Navnlig anmodes de om

— at angive, af hvilket dokument det fremgår, at Kommissionen faktisk har accepteret bemærkningerne fra græsk side med hensyn til forbruget på 299 000 tons i landbrugsbedrifterne [jf. punkt 4.2.2.2.4, 1), b, anden tankestreg, i bilag 10 til stævningen]

— at oplyse den mængde, for hvilken afgiften ikke er opkrævet, såfremt

a) der tages hensyn til de ovenfor nævnte 299 000 tons

b) der tages hensyn til forskellen mellem den forbrugte mængde og den, Den Hellenske Republik har anført

c) der samtidig tages hensyn til både a) og b)

— nøjagtigt at angive de hertil svarende mængder og beløb, som omtvistes.«

Svar

3.1. Første underspørgsmål

Begge parter har givet samme svar: At Kommissionen faktisk har accepteret bemærkningerne fra græsk side med hensyn til de 299 000 tons, der udgør menneskeligt forbrug i bedrifterne, fremgår af Addendum 2 rev. 1 til den sammenfattende rapport for 1987 af 5. oktober 1989, punkt 4.2.2.2.3 og 4.2.2.2.4 [1].

1 — Den relevante del af det pågældende dokument er for første gang i sagen fremlagt som bilag til svaret på spørgsmålet.

3.2. Andet underspørgsmål

Kommissionen har anført, at hvis man antager, at de 299 000 tons udgør det menneskelige forbrug i bedrifterne, andrager den samlede mængde, for hvilken der ikke er opkrævet afgift, 411 000 tons.

Den Hellenske Republik har svaret, at der i så fald ikke er mængder tilbage, for hvilke der skal opkræves afgift.

3.3. Tredje underspørgsmål

Kommissionen har bemærket, at såfremt man foretager beregningen på grundlag af de 5 141 000 tons, som er det samlede indenlandske forbrug, Kommissionen har lagt til grund, andrager den mængde, for hvilken der ikke er opkrævet afgift, 710 000 tons. Hvis man derimod lægger det af Den Hellenske Republik anførte tal til grund (4 489 000 tons), andrager mængden 58 000 tons.

Som spørgsmålene er formuleret, kan dette underspørgsmål ifølge *Den Hellenske Republik* ikke besvares. I en oversigt har den blot gengivet de beregninger, Kommissionen (ud fra de 5 141 000 tons) og Den Hellenske Republik (ud fra de 4 489 000 tons) har foretaget. Disse beregninger fører til et resultat på hhv. 710 000 og 299 000 tons, for hvilke der ikke er opkrævet afgift.

3.4. Fjerde underspørgsmål

Kommissionen har anført, at hvis man ved beregningen af den mængde, for hvilken der ikke er opkrævet afgift, både tager hensyn til de 299 000 tons, der er fritaget for afgift, fordi der er tale om menneskeligt forbrug i bedrifterne, og til de 5 141 000 tons, som Kommissionen har lagt til grund som det samlede indenlandske forbrug, bliver resultatet *411 000 tons*. Hvis man stadig tager hensyn til de nævnte 299 000 tons, men derimod som det samlede indenlandske forbrug lægger det af Den Hellenske Republik anførte tal til grund (4 489 000 tons), giver det et — negativt — resultat på *minus 241 000 tons*, hvilket betyder, at der er opkrævet afgift af en for stor mængde. Opgjort i penge fører den første beregning til en finansiel korrektion på 258 108 000 DR, mens den anden beregning giver et beløb på 151 348 000 DR, som Kommissionen skal tilbagebetale sagsøgeren. I den forbindelse har Kommissionen understreget, at såvel i praksis som ud fra et teknisk synspunkt kan afgiften ikke vedrøre en mængde, der overstiger den normale, idet afgiften kun kan opkræves efter en afsluttet erhvervsmæssig transaktion (forarbejdning, udførsel ...). Da afgiften er opkrævet af medlemsstaten, kan man derfor ikke forestille sig, at den har inkasseret den uden at have gennemført en erhvervsmæssig transaktion, og uden at de i fællesskabsforordningerne fastsatte betingelser er opfyldt. Kommissionen har understreget, at sagsøgeren i øvrigt selv har erklæret (bilag 12 til svarskriftet), at den restmængde, for hvilken der ikke er opkrævet afgift, kun androg 299 000 tons (den afgiftsfrie mængde svarende til det menneskelige forbrug i bedrifterne).

Den Hellenske Republik har bemærket, at ud fra den samme beregningsmåde, og såfremt beregningerne anerkendes som korrekte, vil der ikke være nogen mængde tilbage, for hvilken der skal opkræves afgift.

4. a) *Fjerde spørgsmål*

»Parterne anmodes om nøjagtigt at oplyse, hvilke beløb der omtvistes med hensyn til oplagring af råtobak.«

b) *Svar*

Kommissionen har præciseret, at den samlede mængde tobak, den har lagt til grund for sine beregninger, andrager *6 736 096 tons*, heraf 6 295 290 tons Burley-tobak og 440 806 tons tobak af orientalsk type. Den hertil svarende korrektion andrager 1 391 025 367 DR.

Den Hellenske Republik har ikke besvaret spørgsmålet præcist. Efter dens opfattelse kan der ikke foretages en nøjagtig beregning af de finansielle konsekvenser af de analyseresultater, Kommissionens sagkyndige har foretaget, idet denne ikke har fastslået de forskellige kvaliteters procentvise fordeling i klasserne A, B og C og heller ikke har meddelt de pågældende resultater.

5. a) *Femte spørgsmål*

»Parterne anmodes om nærmere at præcisere stridspunkterne samt deres argumenter, for så vidt angår spørgsmålet om anvendelsen af artikel 4 i forordning nr. 1883/78.«

b) *Svar*

Kommissionen har anført, at Grækenlands synspunkt kan sammenfattes således: Når Kommissionen foretager korrektioner af de udgifter, medlemsstaterne har anmeldt som påhvilende EUGFL, Garantisektionen, kan Kommissionen ikke fratrække beløb, der er højere end dem, den allerede har udbetalt som udgifter. Den Hellenske Republik synes at være af den opfattelse, at en anvendelse af artikel 4 i forordning nr. 1883/78 fører til, at det ikke alene er de udgifter, EUGFL har afholdt, der ikke kan anerkendes, men også købsværdien af de mængder tobak, der ikke er godkendt.

Kommissionen har forklaret, at de skemaer, den anvender, når den foretager sådanne finansielle korrektioner, omfatter både de mængder tobak, der ikke frembyder de krævede mindstekvalitetskendetegn, og *købs- og salgsværdien* af de pågældende mængder (det skal i den forbindelse påpeges, at indtægterne fra salg af tobak til intervention krediteres EUGFL). Det er derfor ikke muligt, således som sagsøgeren synes at hævde, at man to gange lægger værdien af den mængde tobak, der ikke frembyder de krævede kendetegn, til grund.

Den Hellenske Republik har blot bemærket, at en manglende anerkendelse af udgifterne, fordi de af Kommissionen er betegnet som »nettotab« i henhold til artikel 4 i forordning nr. 1883/78, ikke er retmæssig.

6. *Sjette spørgsmål*

»Parterne anmodes om at fremkomme med yderligere oplysninger for så vidt angår international praksis med hensyn til udtagelse af stikprøver af tobak.«

Svar

Kommissionen har anført, at det er vanskeligt at give en nøjagtig beskrivelse af en kontrolmetode, der fast anvendes på internationalt plan.

Med henblik på gennemførelsen af kontrollen havde Kommissionen antaget en tysk sagkyndig, som blev bistået af tjenestemænd fra Kommissionen. Efter at have foretaget kontrollen fremsendte den sagkyndige en rapport til Kommissionens tjenestegrene, hvori han i detaljer redegjorde for den anvendte kontrolmetode og de resultater, han nåede frem til. Kommissionen er af den opfattelse, at den metode, den sagkyndige har anvendt, svarer til den internationalt anvendte metode.

Kommissionen har erkendt, at man kunne have ladet et større antal stikprøver af Burley-tobak kontrollere, inden man anvendte resultaterne på alle de kontrollerede mængder, men finder dog, at der ikke kan sættes spørgsmålstegn ved, at resultaterne er korrekte. For det første udgjorde den mængde Burley-tobak, som ikke frembød de krævede kendetegn, gennemsnitligt 47%, hvilket er tilstrækkelig højt som grundlag for at ekstrapolere; for det andet blev resultaterne af den fysiske kontrol, den sagkyndige foretog, bekræftet ved den efterfølgende analyse af stikprøverne, som foretoges af SEITA-laboratoriet i Bergerac (Frankrig). Den korrektion, Kommissionen har foretaget, er baseret på de resultater, laboratoriet nåede frem til.

Den Hellenske Republik har bemærket, at efter international praksis og Kommissionens officielle retningslinjer skal stikprøverne udtages efter »treprøvesystemet«. Den ene prøve anvendes til selve analysen, den anden opbevares med henblik på kontrol af analyseresultatet, og den tredje er bestemt til medlemsstatens myndigheder. Kommissionens sagkyndige har derimod udtaget blade stikprøvevis og kun én prøve. Dette kaldes teknisk en »stikprøvefejl«, og resultaterne vil uundgåeligt vise en meget stor spredning. Den Hellenske Republik har endelig anført, at mens de udtagne stikprøver efter international praksis udgør 5% af den oplagrede mængde, udgjorde de i den foreliggende sag mellem 0,033 og 0,013%.

G. F. Mancini

Refererende dommer